

AW II / 3538

1. Opowieść naszej wędrownicy po Polsce.
Po 1940 s. mieszkaliśmy na kresach
to jest nazwa miejscowości.

woj. Białystok.

pow. Włkowysk.

gm. Podorosk.

osa. Holowryce.

Stan rodziny do 1940 s.

ojciec. Lój Piotr ur. 1898 r. zaginął

mama. Lój Lucja ur. 1901 s z domu

Gnasowska zaginęła

córka Lój Jodwiga ur. 1923 s

syn Lój Henryk ur. 1926 s zaginął

syn. Lój Jan ur. 1928 s

W czasie pierwszej wojny światowej
ojciec był na wojnie przez 5 lat
sam podchorążym z Lubelskiego.

Po wojnie za zasługi, miał dużo
medali i ziemię w Holowrycach
z parcelami.

3. Było tej ziemi 17 1/2 hektara
wybudował dom, stodołę, oborę,
a potem się ożenił dzieci było
troje, żyliśmy ostatecznie nie
nam nie brakowało jak na tamte
czasy. Gdy wybuchła wojna to
był straszny cięś odcie mamy
rodziny. Et naji gorsze były
17 września 1939 r. wkroczyli
wojska Rosyjskie. Zarzeli nie
dramaty jeden po drugim,
raz ojciec poszedł do sąniada a
przyszło dwóch zbiorów z bronią,
byli to białorusini, zastali mamę
przy dojeździe krow przystopyli
karabin do głowy żeby oddać
broni my dzieci narobiłszy
krotyku i od stąpił od wykonania
zbrodni wrócił ojciec i oddał
pistolet.

3. Jak wojska Rosyjskie wkroczyli
na nasz teren, zaraz arotali
wszystkich osadników wojskowej
mity na zebranie, ale oni ich
wszystkich aresztowali i od
wieźli do Podoroska i tam
trzymali w areszcie cały tydzień,
a po tygodniu wypuścili, ale na
każdym kroku byli prze-
sledowani nie można było się
spotykać z sąniadami. Tak było
do 10 lutego 1940 r. w nocy o
godz. 3 rano zapugali do ~~okna~~
okna żeby otworzyć ^{drzwi} i wstąpił
chba z 10 osób uzbrojone po rękę.
zrobili rewizję znów szukali
broni a przewoźne karabina
maszynowego amny wcale tego
mie mieli to był tylko portek.

"Potem powiedzieli że musimy nas
wsiadli na inne tereeny to zmaszy
do Nossi, dali nam tylko
pół goberny. Bardzo mało mogliśmy
sobie wziąć żywności a jak
kto miał trochę więcej to zabierali.
Kamio zatałowali nas na samie
a był silny mroz 42 stopnie
za wzięli do ~~Hotto~~ Podoreska
do pałacu tam przedzieliliśmy
nocy a rano zatałowali na
samie i zawieźli do Hotowyska
tam czekał już wagon towarowy
i nas zatałowano jak bydlę, kraty
w oknach mały żelazny piecyk
każdy w wagonie był ludzi około
40 osób. W jednor noc wywieźli
wszystkich osadników wojskowych
było ich w Hotowyskach przeszło
20 rodzin.

5.
Przywieźli nas do Baranowicz
przetadowali do drugich wagonów
i ruszyliśmy w nie znaną drogę.
Przywieźli nas do jakiegoś stacji
wytałowali na samie i zawieźli
do kotłowni dali coś jeść, w dzień
spali a w nocy tałowali na
samie i wzięli przez całą noc
do drugiego kotłowni tam spali
w dzień a w nocy znowu w
podrusz i pewnej nocy przywieźli
nas do baraków w Hajdce
ostatniemu, na rozbite mała
klatkę z jednym łóżkiem i
stołem. Ja dowieźli nas do baraków
był 1940 r 4 marca. A jak byliśmy
na miejscu zobaczyliśmy jak
pomieszali ludności z jednej
miejscowości było nas 2 rodziny
reszte to obce rodziny z jednej

16. wsi, widząc że się bali Holaków.
Żeby wręcz nie działali.

Stugo nie mogliśmy ołowiedzić
głęboko jesteśmy po pewnym
czasie się ołowiedziliśmy
i byliśmy. obszar Archagielsk
rej. Onieziński
miej. Szepoziero.

Pracowaliśmy w lesie przy wygrzebie
lasu to było ciężka praca to
nie nie da opisać trzeba to
przeżyć. O kółko wiosny coś się
stwierdziło nie podobało że młodzież
się spotykała dużo z sobą rozmawiała
Oni uknzili pomysł że trzeba
młodych rozestawić, dalej od rodzin
i tak zrobili pierwszego dnia
zabraли 24 dzieci wiat zataclowali
na sanie i wywieźli nas 25 kilometrów
od rodziny, do miejscowości

71 Traktorem Nara nad rieką Onega
to było 60 kilometrów od miasta Białego.
Tam pilnowaliśmy drzewo o długości
45 cm, po tem zabrali, że drzewo
robione służyło do o palarnia
poci statków które płynali po
rzece Onegre. Po jakim czasie
od rodzin zabrali młodzież
mężczyźni i wywieźli i głod tajgi
do pracy w lesie.

Parowóz straszny głód śmierć
kobieta całe rodziny. Przywieziono
nas 66 osób, to jest rodzin wraz
z dziećmi za 19 miesięcy zmarło
200 osób z głodu.

Byliśmy tam do 1941 r 15 październik
Imowa wagonu jedziemy dalej
Nara rodzina przesyła, jedziemy
w wagonach towarowych, dają
raz na dzień kupa.